

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (กรณีบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๑๘/๓๕๖๘๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า ด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๘ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีบทบัญญัติไม่สอดคล้องกับมาตรา ๒๘๕ วรรคสองและวรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กล่าวคือ

๑. การประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในปี ๒๕๕๑

๑.๑ เนื่องจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบล ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา ๒๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้บทบัญญัติเหล่านี้ย่อมใช้บังคับไม่ได้ เว้นแต่ กรณีเข้าข้อยกเว้นตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๓๕ (๗) กล่าวคือ ให้สมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ดังนั้น หากกระทรวงมหาดไทยประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโดยที่ยังไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาข้อกฎหมายและในทางปฏิบัติว่า กระทรวงมหาดไทย จะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้หรือไม่ หากประกาศจัดตั้งได้องค์ประกอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นอย่างไร

๑.๒ หากการประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถดำเนินการได้อันเนื่องมาจากยังไม่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว กระทรวงมหาดไทยสามารถชะลอการประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลออกไปจนกว่าจะได้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวแล้วได้ หรือไม่

๒. กรณีกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านที่เป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) ซึ่งสามารถดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปได้จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕ (๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ต่อมาปรากฏว่า กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวต้องพ้นจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในระหว่างหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแต่ยังไม่ถึงวันครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ดังนี้ เมื่อมีการเลือกบุคคลมาดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านแทนคนเดิมในห้วงระยะเวลาดังกล่าว บุคคลผู้มาดำรง ตำแหน่งแทนนี้จะถือว่าเป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารโดยตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยหรือไม่ อย่างไร

กรมการปกครองมีความเห็นว่า

๑. การประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในปี ๒๕๔๑ กระทรวงมหาดไทยอาจพิจารณาประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตาม มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ อันเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะนี้และสามารถชะลอการประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า "สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทหรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้" นั้น แม้สภาตำบลจะมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดแต่การจะได้รับการจัดตั้งหรือไม่ ย่อมเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย

๒. ปัญหากรณีกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ภายหลังจากวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สามารถพิจารณาได้เป็น ๒ กรณี คือ

๒.๑ แนวทางที่ ๑ มาตรา ๓๓๕(๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สมาชิกสภาหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้ดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ย่อมหมายความถึงบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านที่เป็นสมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งอยู่ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้วให้อยู่ในตำแหน่งต่อไป จนถึงวันครบวาระของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นแต่ไม่ได้หมายความรวมถึงบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านที่เป็นสมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งอยู่ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ และต่อมาได้พ้นจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในระหว่างหลังจากวันที่ประกาศใช้

รัฐธรรมนูญแต่ยังไม่ถึงวันครบวาระของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น เมื่อมีการเลือกบุคคลมาดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านแทนตำแหน่งที่ว่างใน ห้วงระยะเวลาดังกล่าวบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านนี้ย่อมไม่ถือว่าเป็นสมาชิกหรือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งอีกต่อไป ซึ่งในกรณีนี้เมื่อยังไม่ได้แก้ไข พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ก็จะทำให้องค์ประกอบของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๕ และ มาตรา ๕๘ ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

๒.๒ แนวทางที่ ๒ มาตรา ๓๓๕(๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติไว้ดังที่กล่าวมาแล้วในแนวทางที่ ๑ นั้น ย่อมหมายความว่า กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็น สมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่ง ต่อมาต้องพ้นจากการดำรง ตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ และมีการเลือกบุคคล มาดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งดังกล่าวที่ว่างย่อมถือว่าบุคคลนั้นยังคงเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งอยู่ต่อไป เพราะยึดถือตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านเป็น หลักไม่ว่าบุคคลใดจะมาดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านก็ตาม ซึ่งในกรณีนี้เมื่อยังไม่ได้แก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จะทำให้การ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการต่อไปได้ด้วยความสะดวกเรียบร้อยเป็นไป ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

แต่เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญจำเป็นต้องวินิจฉัย โดยรอบคอบและมีผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรมการปกครอง จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติในประเด็นดังนี้

๑. ปัญหาในการจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในปี ๒๕๔๑

๑.๑ หลังจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีผลใช้บังคับแล้วแต่ยัง มิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หากกระทรวงมหาดไทย จะอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้หรือไม่หากประกาศจัดตั้งได้ องค์ประกอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน ตำบลควรเป็นอย่างไร

๑.๒ หากประกาศจัดตั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ สามารถดำเนินการได้อันเนื่องมาจากว่ายังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว กระทรวงมหาดไทยสามารถชะลอการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลออกไปจนกว่าจะได้ ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวแล้วได้หรือไม่ อย่างไร

๒. กรณีกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านที่เป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย (๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) ซึ่งสามารถดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปได้จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕(๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ต่อมาปรากฏว่า กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวต้องพ้นจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในระหว่างห้วงระยะเวลาหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแต่ยังไม่ถึงวันครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ดังนี้ เมื่อมีการเลือกบุคคลมาดำรงตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านแทนคนเดิมในห้วงระยะเวลาดังกล่าว บุคคลผู้มาดำรงตำแหน่งแทนนี้จะถือว่าเป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารโดยตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีผลใช้บังคับแล้วแต่กฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีได้แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระทรวงมหาดไทยจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลได้หรือไม่ และหากจัดตั้งได้จะมีองค์ประกอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร และถ้าไม่สามารถจัดตั้งได้ กระทรวงมหาดไทยจะชะลอการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลออกไปจนกว่าจะได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวแล้วจะได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๔๐^๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มิได้เป็นบทบัญญัติที่บังคับให้กระทรวงมหาดไทย ต้องจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหากแต่เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ ในการจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลว่าถ้าจะจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลนั้นต้องมีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท เมื่อเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น การจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นดุลพินิจของกระทรวงมหาดไทยที่จะพิจารณา

^๑ มาตรา ๔๐ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ว่าสภาตำบลที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สภาตำบลใดสมควรจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

ประเด็นที่ ๒ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งที่ได้พ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ภายหลังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ แต่ยังไม่ครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บุคคลที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแทนตำแหน่งที่ว่างจะถือว่าเป็นสมาชิกหรือกรรมการบริหารโดยตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๓๕(๗)^๒ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรองรับเฉพาะกรณีของสมาชิกหรือผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่งและดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่เมื่อกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านไปตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ บุคคลที่เข้ามาดำรงตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแทนตำแหน่งที่ว่างหลังวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงไม่ใช่บุคคลที่ได้รับการยกเว้นให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๓๓๕ (๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และไม่อาจเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแทนได้

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

^๒ มาตรา ๓๓๕ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้ มาใช้บังคับกับกรณีต่าง ๆ ภายใต้ง่อนไขดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๗) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับสมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่ง และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว

๑ล๑

๑ล๑